

Geen discriminatie vastgesteld in zaak van leerlinge van Marokkaanse afkomst met ADHD die een opleidingsonderdeel niet meer mocht volgen

Situatie

De indienster van de klacht is de moeder van een leerlinge op de Kunsthumaniora Brussel. Haar dochter is van Marokkaanse afkomst en heeft ADHD en dyslexie. Ze is sinds het eerste jaar middelbaar ingeschreven in de Kunsthumaniora. Ze was herhaaldelijk afwezig, te laat, niet in orde met haar materiaal of voorbereidingen.

Oorspronkelijk volgde ze de richting “dans”, maar later wilde ze overschakelen naar “muziek”. Voor deze verandering van richting werd een evaluatie georganiseerd. De leerlinge miste de eerste evaluatie, waarna een tweede evaluatie werd georganiseerd. Ook die evaluatie miste ze, waarop de leerkracht haar kwam vinden op de speelplaats en zich kwaad maakte.

De leerkracht stelde op één van haar rapporten dat ze niet thuishoorde in het orkest omdat de andere leerlingen wel veel inzet toonden. Toen ze opnieuw een concert miste, werd de leerlinge uit het orkest uitgesloten.

Beoordeling door de Geschillenkamer

Geen directe discriminatie of intimidatie op grond van onder meer etnische afstamming

De Geschillenkamer onderzocht eerst of er sprake was van directe discriminatie of intimidatie door het gedrag van een bepaalde leerkracht en de reactie van de school daarop.

Zowel voor de kwalificatie ‘directe discriminatie’ als voor de kwalificatie ‘intimidatie’ geldt dat de indienster van de klacht feiten moet aanvoeren die het bestaan van een discriminatie kunnen doen vermoeden. De Geschillenkamer is van oordeel dat aannemelijk is gemaakt dat de dochter van de indienster van de klacht heeft geleden onder bepaalde gedragingen van haar leerkracht en de manier waarop de school daar mee omging. Er is echter niet aannemelijk gemaakt dat de manier waarop deze leerlinge werd behandeld, te maken had met haar zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of etnische of nationale afstamming. Het is in elk geval niet zo dat er geen andere redelijke uitleg mogelijk is voor de reacties van de leerkracht en de

school, nu deze volgden op tekortkomingen van de leerlinge inzake onder meer aanwezigheid, inzet en het nakomen van afspraken. De omstandigheid dat zij in het orkest de enige leerlinge was die 100 % een migratieachtergrond had (terwijl enkele andere orkestleden een gemengde origine hadden) volstaat niet om aannemelijk te maken dat negatieve reacties van een leerkracht op haar gedrag een discriminatie kunnen doen vermoeden.

De Geschillenkamer kan dan ook geen directe discriminatie of intimidatie vaststellen op grond van zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of etnische of nationale afstamming.

Geen indirecte discriminatie op grond van handicap

Vervolgens ging de Geschillenkamer na of er indirecte discriminatie was op grond van handicap.

De Geschillenkamer meent dat de indienster van de klacht aannemelijk heeft gemaakt dat het beleid van de school de leerlinge benadeelde en dat die benadeling op zijn minst deels verband hield met haar handicap.

Tegelijkertijd meent de Geschillenkamer dat de benadeling gerechtvaardigd is. Voor een lesonderdeel zoals orkest geldt dat gedragingen zoals gebrek aan voorbereiding en onaangekondigd niet opdagen bij concerten, niet alleen het leerproces van de betrokken leerling negatief beïnvloeden, maar ook de prestaties van en dynamiek in de groep negatief beïnvloeden. Het verzekeren van voldoende inzet en participatie van alle orkestleden is dan ook een legitiem doel dat door de school werd nagestreefd.

Het uitsluiten van een leerling die systematisch blijkt geeft van onvoldoende inzet en participatie, is een passende maatregel om dit doel te bereiken. In de ogen van de Geschillenkamer is deze maatregel niet onevenredig. De uitsluiting kwam er pas na een reeks tekortkomingen en verwittigingen. Bovendien ging het om een optioneel lesonderdeel, waarvoor de leerlinge in de vorm van 'samenspel slagwerk' een alternatief kreeg aangeboden zodat ze de leerdoelstelling over samen spelen op een andere manier kon bereiken. Er werd niet aannemelijk gemaakt dat een alternatieve, ondersteunende aanpak, waarbij de school de gevolgen zou opvangen van de moeilijkheden die de leerlinge door haar ADHD ondervindt, haalbaar zou zijn.

De Geschillenkamer kan dan ook geen indirecte discriminatie op grond van handicap vaststellen.

Geen discriminerende weigering van redelijke aanpassingen

Tot slot ging de Geschillenkamer nog na of er sprake was van discriminerende weigering van redelijke aanpassingen.

In de vraag naar redelijke aanpassingen benadrukt de indienster van de klacht in hoofdzaak het procesmatige aspect, met name dat de school veel meer dan ze gedaan heeft met haar als moeder van de leerlinge had moeten samenwerken om de moeilijkheden op te vangen. Gevraagd naar wat de uitkomst van dit proces zou kunnen zijn in termen van concrete aanpassingsmaatregelen, stelt zij dat de school proactief de leerlinge telkens had kunnen opzoeken en aanmanen om repetities en concerten bij te wonen.

De Geschillenkamer is van oordeel dat dit redelijke aanpassingen zijn.

De Geschillenkamer meent dat het voor de school misschien mogelijk was geweest om in een betere verstandhouding met de moeder van de leerlinge te bekijken hoe de vastgestelde tekortkomingen konden worden aangepakt. Het was wellicht ook haalbaar geweest voor de school om zich naar de leerlinge enerzijds aanklampender en anderzijds milder op te stellen. De verregaande individuele begeleiding van de leerlinge die door haar moeder werd voorgesteld als aanpassing om de tekortkomingen op te vangen die op zijn minst deels met ADHD verband houden, is echter manifest niet haalbaar in het licht van de middelen waarover de school beschikt. De gevraagde aanpassingen betekenen dus een onevenredige belasting, zodat het weigeren ervan geen discriminatie uitmaakt.

Oordeel

Om die redenen oordeelt de Geschillenkamer dat er in deze zaak geen discriminatie kon worden vastgesteld.

Samenvatting

Oordeel 2026-16 van 26/03/2026

Zaak 2025-0030

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Stijn Smet 0485 82 32 95 | Dorien Geeroms 02 553 29 35

E-mail: geschillenkamer@vmri.be